

NOUZOVSKÝ ŽURNÁL 1

ročník IX

3. února 1995

CELOTÁBOROVÉ HRY

Stavba nové kuchyně v roce 1986

Co najdete uvnitř

	Informační servis informace o tom, co bude	2
	Události minulých dní výprava do Prachovských skal, vánoční besídka, profesor Longworth	3
	Orientační běh Heroušova vzpomínka na 1. ročník Slonova orientačního běhu	6
	Celotáborové hry (6) ztroskotání hvězdoletu Kondor 1986 (pokračování)	9
	Slavné výroky nejoblíbenější rubrika Nouzovského Žurnálu	16

Milí čtenáři,

přejeme vám všechno nejlepší do nového roku a doufáme, že nám nadále zachováte svou přízeň. V tomto již 9. ročníku Nouzovského Žurnálu nedochází k převratným změnám, i když mnohem kvalitnější tisk obálky na laserové tiskárně je jistě změnou výraznou. Díky tomu se na obálce budou objevovat především fotografie, zadní strana bude věnována fotografickému humoru. Uvnitř časopisu došlo k několika drobným zlepšením, jako zvětšení grafických orientačních značek v horním vnějším rohu stránky a přejmenování rubriky Ve zkratce na Události minulých dní s trochu odlišnou úpravou. Doufáme, že všechny tyto změny přispějí ke zvýšení spokojenosti vás, čtenářů.

Vaše redakce

uzávěrka 29. 1. 1995

INFORMAČNÍ SERVIS

◆ Termíny výprav:

- 4. února
- 25. února
- 11. března
- 25. března
- 8. dubna
- 22. dubna
- 6. května
- 20. května
- 3. června
- 17. června

◆ Předběžný termín tábora:

8. - 29. července

◆ Nouzovský Žurnál vyjde:

- č. 2 - 7. dubna
- č. 3 - 2. června
- č. 4 - vyjde v Nouzově na začátku tábora
- č. 5 - 29. září
- č. 6 - 1. prosince

◆ Dne 4. února se koná v Ostravě soutěž v lasování a uzlařské regatě. Do Ostravy se chystá i náš soutěžní tým vedený Slonem. Držme jim tedy palce. Nouzovský Žurnál bude při tom.

UDÁLOSTI MINULÝCH DNÍ

Výprava do Prachovských skal

Poslední výpravu loňského roku pořádali Blondřák a Kuba 16. - 18. prosince do Plhova u Sobotky na chatu Blondřáka a Janinky (tedy jejich rodičů samozřejmě). Výpravy se zúčastnilo 17 členů oddílu, z toho 8 dětí.

Jana s Ančou jely ráno napřed, ovšem zcela neplánovaně strávily na cestě plných 7 hodin, protože jim ujel vlak a v Poděbradech čekaly 3 hodiny na autobus. Ani ostatním se problémy nevyhnuly. Sraz byl v 15.05, vlak odjížděl v 15.21. Někteří vedoucí měli namále. Šárka dobíhala minutu před odjezdem. Lucie našla vlak až na druhý pokus v poslední vteřině. Za ní se zabouchly dveře a vlak se rozjel.

„Kde je Ještěrka?“ ptá se Lucie udýchaně. „Ona tu není? Já vystupuju!“

Ještěrka také nestíhala jako vždy, balit začala až ve tři čtvrtě na tři, a proto využila skutečnosti, že vlak zastavuje na Zálábí, a v klidu nastoupila tam. Lucie se uklidnila, když viděla, že Ještěrka je tady a navíc má také dlouhou sukni, jak se obě dohodly. Zřejmě chtěly, aby si Průzkumníci také něco užili. Sice to zpočátku vyvolalo určitou odezvu, ale za chvíli to nikomu ani nepřišlo. Zato v Sobotce se sukně ukázaly být nevýhodné zejména pro Ještěrku, která měla sukni skoro až na zem. Zde totiž sněžilo a na zemi leželo místy až 5 cm nového sněhu. Sukně začala okamžitě odspodu vlhnout. Když k tomu připočteme, že si na ni občas Ještěrka šlápla, dojdeme k závěru, že sukně, aspoň v této délce, není zrovna nejvhodnější oblečení do terénu.

Všichni se v pořádku dostali do chaty a postupně se uložili ke spánku. Kuba testoval pérový spacák a lehl si ven na verandu. Mohlo být tak něco kolem 0°C, možná slabě pod. Ráno hlásil:

„Nejdřív mi bylo vedro a nemoh jsem spát, protože jste kecali. A jakmile jsem usnul, tak mi začala bejt zima.“

Následující noc už strávil raději uvnitř.

Sobotu Průzkumníci věnovali návštěvě nedalekých Prachovských skal a v neděli se vrátili do Kolína. Blondřák závěrem akci zhodnotil jako zdařilou a upřímně všechny pozval na jarní výpravu do těchto míst.

„Bude se bílit chata,“ dodal.

Vánoční besídka

23. prosince se konala tradiční vánoční besídka. Vzhledem k přání některých nejmenovaných členů oddílové rady byla ustavena odborná porota posuzující kvalitu scének jednotlivých družin.

První vystoupily Myšky ve zpívaném pásmu. Největší trumf představovala Petra bravurně hrající na elektrické piano. Hrála tak skvěle, že jí občas Lucie s kytarou nestačila. Snad právě proto ohodnotila porota jejich snažení 3. místem.

„Vedoucí zklamali,“ prohlásil Čert jako předseda poroty.

Delfini předvedli televizi Nova. Přes několik kiksů, kdy se někteří herci zapomněli dostavit na scénu (nebo snad právě proto, v televizi jste už podobný zmatek také určitě nejednou viděli, říká se tomu záhada na technickém zařízení), získali Delfini za nápaditost 2. místo.

Křečci se projevíli jako rození sklerotici, protože zapomněli několik rekvizit. Pro míč ještě stačila Ještěrka dojet. Že jim chybí ta nejdůležitější rekvizita, srnčí kopytko (náhrada kočičí pracky), na to přišli až během scénky o Rychlých Šípech a to už bylo pozdě. Naštěstí se nenechali vyvést z míry. Jak se ukázalo, nejnáročnější úloha připadla Ještěrce a Šed'ovi, kteří museli během scénky znovu zasklít rozbité papírové okno novým pauzákem, aby ho bylo možné v závěru scénky opět rozbít. Snad i jim tedy patří ocenění poroty, která Křečkům přisoudila 1. místo.

Jako favorité se cítily Ještěrky. Převlek do kostýmů jim trval čtvrt hodiny. Pak za naprosté tmy nastoupily a po rozsvícení světel ohromily užaslé obecenstvo svými zjevy. Po představení jednotlivých členů souboru následovala vlastní hudebně taneční produkce. Zaujal zejména Buggy jako tanečník nemající konkurenci. Spolu s Šárkou předvedli tanec hula-hup, který by po patřičné propagaci mohl na diskotékách zazářit jako kdysi lambada. Nicméně porota zůstala chladná. Hudba a zpěv z playbacku se jí očividně nezamlouval a Ještěrky byly ohodnoceny až 4. místem.

„Bylo to umělé,“ konstatoval předseda poroty Čert.

„Podáme protest!“ slibovaly Ještěrky.

„V pořádku, ale písemně a k tomu přiložte 100 Kč jako zálohu,“

upozornil je Čert na pravidla běžná při všech velkých soutěžích.

Ještěrky tedy podaly protest, ale změny se nedočkaly. Protest totiž ke komisi ani nedorazil.

„Já jsem to ztopil,“ prohlásil Slon. „Stejně tam ta stovka nebyla,“ dodal zklamaně.

Profesor Longworth

Už dva měsíce máme co do činění s neznámou osobou, která si říká profesor Longworth. Koncem listopadu přišel vždy jednomu členovi z každé družiny dopis, ve kterém ho profesor Longworth požádal, aby svolal na pátek 2. prosince v 17:15 celý oddíl (nebýt ovšem Mariana, který se jako jediný chopil iniciativy místo své dcery Veroniky, asi by se nic nestalo).

V pátek večer, když se všichni sešli, se na zdi rozsvítila svíčka ve sklenici a u ní byl dopis, ve kterém profesor poslal Průzkumníky na nádraží do jednoho trezoru pro podrobnou zprávu. Rychlá pětka ve složení Krokodýl, Tygr, Taz, Anča a Jana přináší zpátky magnetofonovou kazetu, na které mluví sám profesor. Žádá oddíl o pomoc, protože mu byl ukraden jistý objev. Nejdříve si ale musí Průzkumníky vyzkoušet.

Na vánoční besídku přináší Čert dopis, který dostal jen on a pozdě, protože dopis obsahuje úkol, aby všichni na besídku přinesli co nejvíce co nejstarších desetníků. Nikdo to však dopředu nevěděl, a tak se všichni šacovali a hledali peníze. Čert si napsal výsledky a podle pokynů v dopise je vložil opět do jednoho trezoru na nádraží.

Kdo je profesor Longworth, to zatím netušíme. Čert sice přinesl zprávu do trezoru chvíli před vypršením lhůty a pak asi půl hodiny hlídkoval, ale nedočkal se nikoho. A nový úkol už je na obzoru.

ORIENTAČNÍ BĚH

(vypráví Herouš)

Začnu tím, že jsem sportovně založený člověk, a tak jsem se rozhodl jet na výpravu na srub pořádanou Ondřejem (Slonem). Tam se konaly různé veselé disciplíny jako hod diskem, při kterém se Kubíček fešně seknul ve stupních a místo dopředu hodil na stranu a disk přistál někde u ohniště, kde čirou náhodou neseděl žádný sportovec.

Hlavním bodem klání byl orientační běh po okolí. Vylosovali jsme si pořadí, já byl číslo tři. Za mnou měla vybíhat všem známá osobnost oddílu Anča. Všichni dostali mapu a po deseti minutách jsme vybíhali. Já jsem tedy vyběhl a řekl si, že počkám na Aničku u školky. Asi za deset minut se přiřítla jak velká voda, že jako kam půjdem jako první.

První úkol byl najít posed a na posedu určit uzel, který tam byl uvázan. Poseď se měl nalézat někde u srubu Stopařů. Poseď jsme hledali marně asi půl hodiny, když jsme na druhé straně potoka slyšeli hlasy některých zbloudilců. Hned jsme se nasměrovali, ale nikoho jsme nenašli, spatřili jsme však posed. Anču napadlo, že překonáme potok přímo, tak jsme tedy mokrou nohou překonali potok a šli na posed určit uzel. Pak jsme hodili oko do mapy, kam půjdem dál. Měl to být elektrický sloup někde uprostřed pole. Teď se ukázalo, že mám smysl pro orientaci. Ukázal jsem směr a my jsme fakt k tomu sloupu došli.

Číslo sloupu jsme opsali a šli do vesnice jménem Habr, tam jsme někde u rozcestí měli najít a spočítat nějaké klády. Cestou tam okolo nás proběhl Ještěr, běžel hrozně aktivně, a za ním se hnal se slinami okolo ústní dutiny i Blondřák. Anča po mně, nemocném člověku, chtěla, abych běhal, což jsem pod hrozbami někdy udělal.

Klády jsme našli, spočítali a šli dál do Habru, kde nás čekalo překvapení v podobě jednoho psa před námi a jednoho psa za námi. Já už chtěl jít na některý z blízkých pahorků, ale Anča že prý půjdem vpravo

přes pole (vlevo byla zeď). Asi po pěti krocích po poli na nás vyběhl nějaký děda s kosou, že je to soukromý pozemek a že tam nemáme co dělat. Vrátili jsme se tedy mezi slintající psy. Jedna paní nás uklidňovala slovy, že když nebudeme hýbat nohama, tak nás ten pes nekousne. Takže jsme tam stáli jak trubky asi čtvrt hodiny, komunikujíc s tou paní a majitelkou toho psa. Když jsme jí přesvědčovali, ať si psa zavolá, zase nás potěšila slovy, že když uslyší svoje jméno, tak je ještě horší. Pak nám sice vysvětlila, jak se dostaneme na Buda, kde jsme měli spočítat skla v kapli, ale to nám bylo prd platný, když tam ten čokl furt otravoval. Po další čtvrt hodině pes odkráčel a my byli v tu ránu pryč.

Cestou jsme ještě potkali nějakého veselého dědu, jak seká trávu, pozdravili jsme ho a vyběhli k Budům. Zase jsem byl donucen jemnými výhrůžkami k běhu, takže jsem v klidu nemohl ani posvačit tatrunku Opavia. Asi po hodinovém bloudění jsme potkali Toma a jeho sestru. Ti byli asi tak zmatení jako já a Anča. Od nich jsme se odpojili někde u chat.

Do Bud jsme dorazili, okna v kapli jsme našli a spočítali. A už jsme se hnali na kopec u Církvíce, kde mělo být na nejvyšším bodě další stanoviště. Cestou tam jsme potkali toho dědu, co jsme ho zdravili v Habru. Už měl posekanou půlku louky a hezky se na nás zubil. Nemohli jsme pochopit, jak se mohl dostat z Habru na Buda tak rychle, když my jsme makali, jak nám nohy stačily, a on se podle mého stěží udržel na kole, nebo na motorce.

Pak jsme vylezli s námahou na ten kopec a spočinuli na nejvyšším bodě. Našli jsme nějakou kresbu na šutru a nějaké znamení. Opsali jsme to a šli k poslednímu orientačnímu bodu a to bylo stavidlo u náhonu. Tam jsme měli zjistit letopočet vyražený na prkně.

Cestou tam začalo trochu pršet a potkali jsme Petra se Syslem (Alenkou), kteří nám nechtěli prozradit, jaký je tam letopočet, ani ho nechtěli vyčenžovat za klády (jako jejich počet). Ke stavidlu jsme dorazili, opsali letopočet a šli do srubu. Tam už bylo pár jedinců, jako např. Ještěr a Blondák, kteří nás předběhli. Dal jsem si usušit boty a jak mi bylo. Dost dobře.

A to je asi všechno, co jsem napsal o orientačním běhu na srubu. Já se z toho musel doma léčit (a to kvůli Anče, protože mě přesvědčila, abych si namočil boty a abych běhal).

Poznámka redakce:

2. ročník orientačního běhu pořádá Slon 6. května v Nouzově. Podle dostupných svědectví (viz Nouzovský Žurnál č.4/94) se máme opět na co těšit. Jistě si vzpomínáte, že Slon na příští ročník sliboval slepou mapu, na které bude zakresleno vždy jen nejbližší okolí každého stanoviště. Uvidíme.

V roce 1986, kdy probíhala celotáborová hra Kondor, se stavěla nová kuchyň. Na tomto obrázku vidíte nosnou konstrukci, na přední straně obálky je pak stavba v pokročilém stádiu. Jak vypadá výsledek, víte všichni. V Mártýho Deníku velitele hvězdoletu Kondor je stavba nazývána stylově Archa.

CELOTÁBOROVÉ HRY (6)

5. Kondor (pokračování)

Sobota 26.7.

Zítřka přistane druhá kraksna s našimi cestujícími. Základna - tábor - je téměř hotova. Všechny stany stojí, což je podstatné. Zbývá úklid materiálu, brána, vlajky, stožáry a pokračovat ve stavbě Archy. Ztrácejí se nám hřebíky. Nevíme, co s tím, a to jen zvyšuje naši nervozitu. Kdybychom aspoň zaznamenali kontakt s nějakou i málo vyspělou civilizací, vše by se vysvětlilo. Jenže biodektory nic nehlásily.

Neděle 27.7.

Konečně přistál modul B, ta krabice si sedla bez problémů. Posluchačům Institutu deset dní čekání na orbitále ani nevadilo. Máme možnost se s nimi seznámit blíže. Někteří jsou pěkně nevychovaní hejskové. Na druhou stranu jsou mezi nimi i mimořádné talenty.

Po desetidenním bloudění dorazila Mary. Ze 3. směny je nezvěstný pouze Kozka. Mary při přistání ztratila na několik minut orientaci a při větru, který tehdy byl, to znamenalo několik desítek kilometrů navíc. Ztratil se Kosa. Jako by nestačilo, že Želva a Kozka jsou nezvěstní. Pátrání v okolí tábora nepřineslo výsledky.

Slavnostně jsme zahájili a vztyčili vlajky. Naštěstí jsme zachránili obě - státní i vlajku hvězdoletu.

Pondělí 28.7.

Pokračujeme v budování tábora až do oběda. Naštěstí je hezky, teplé počasí. Odpoledne jsme podle směrnic Kosmocentra provedli nácvik obrany tábora a k večeru jsme asi po hodinovém hledání našli kazetu se záznamem černé skříňky Kondora a modulu A. Večer jsme provedli rozbor katastrofy.

V noci došlo poblíž tábora k jakýmsi světelným efektům, při kterých byl vyhlášen signál POPLACH. Činnost mužstva byla katastrofální.

Na hlídce se v noci vyznamenal Buggy, intenzivně vyl.

Cosí neznámého vypustilo duši u káry, takže byly problémy s dovozem pitné vody večer.

...

Středa 30.7.

Po svačině byla podle pokynů Kosmocentra zorganizována bojová hra posádky proti cestujícím, motivovaná obranou přírodní rezervace před zabíječi zvířat. Posádka nastoupila pod mým vedením v bojových maskovacích kom-

binézách. Za doprovodu bubnů složila slavnostní přísahu na talisman. Po strategické poradě, kde došlo k rozdělení posádky na poutací skupinu a dvě úderné skupiny, začal boj v lese nad táborem.

V prvopočátku zaútočila poutací skupina, která narazila na odpor obránců. Ani po nasazení obou úderných skupin se situace nevyvíjela tak příznivě, jak jsme očekávali. Teprve po změně taktiky jsme zaznamenali drtivý úspěch. Taktika střemhlavých náletů rozvrátila obranu a vítězství bylo naše.

Nálet provádělo dva až pět mimořádně tvrdých a neohrožených členů posádky. Nálet začal skrytým přiblížením skupiny k horní hranici prostoru. Po vniknutí do křovin jsme vyhledávali imitovanou zvěř - lístečky. Jakkmile byla skupina odhalena, následoval nálet z kopce křovinami až do vypuštěného rybníka, kde v bahně a rákosí jednotliví členové posádky přistávali. Takto bojovali a nepřítel ničili: Mary, Čmelák, Dodo, Pitras, Ala, Čert a Mártý. První náletovou skupinu jsem vedl já, další Pitras. Čert působil samostatně. Ztráty posádky: jedny kecky (utopila je Ála). Všichni byli od smrdutého bahna, ale kosmický duch nebyl zlomen. Vítězství posádky 296 : 87.

Večer jsme rozebírali různé katastrofy podle učebnic Tušení stínu a Tušení souvislostí.

Čtvrtek 31.7.

Všechny družiny se vydaly hledat ztracené potravinové kontejnery. Pouze 2. a 4. družina stačily najít všechny tři kontejnery, takže přinesly nějaké jídlo - hlady zatím neumíráme. Ze tří kontejnerů přežil katapultáž bez úhony pouze jeden. Druhý kontejner byl porušený, obsah se někde vysypal, a třetí ohořelý.

Asi okolo osmé hodiny večerní se strhla ukrutná bouře. Byla téměř tak silná jako ta při přistání, tedy vlastně katapultáží z krabice. Stromy nad táborem se hrozivě ohýbaly a hrozily polámáním a vyvrácením, takže tábor byl pohotový k evakuaci. Také silný déšť se spustil z oblohy. Tamira ukazovala svoji druhou tvář. Stan Mára a Mariana, jakási středověká vozová hradba, byl zatopený do výše dvaceti centimetrů. Spousty vod natekly i do hangáru a do jídelny. Do stanů mužstva a posádky pronikala voda jen ojedinele.

Pátek 1.8.

Objevil se velitel 2. směny Kosa. Nic si nepamatuje, neví, co se s ním dělo. Zranění nemá, po psychické stránce je v pořádku, jen se vůbec na nic nepamatuje.

Večer jsme zachytili signály přenosných radiomajáků z Kondora na frekvenci členů posádky. Do akce jsme vyslali 28 lidí v deseti skupinách - posádku i mužstvo. Samostatným měřením azimutů a vzdálenosti na radiomaják byl nalezen velitel 3. směny Koza. Měl s sebou nějaké potravinové tuby, a tak pře-

žil. Zajímavá byla změna údajů šestého radiomajáku během akce. Údaje se lišily asi o 180° v azimutu a 60 kroků v délce. Nedovedeme si to vysvětlit.

Tady je potřeba trochu osvětlit předchozí řádky o večerní akci. Šlo o noční azimutový závod pro starší táborníky a vedoucí, ve kterém si Koza zahrál na jakéhosi fantoma, když u již zmíněného šestého azimutu občas vyměnil cedule a svedl tak překvapenou dvojici či trojici z trasy. Dotyční bloudili, pak se vrátili zpět a na místě našli původní ceduli se správným azimutem. Nakonec se Koza nechal najít.

Sobota 2.8.

Práce na Arše pomalu postupují. K dnešnímu dni je hotový jeden štít, dvě stěny s okny, vnitřní konstrukce zásobovacích regálů, je usazený dřež a postaveno ze tří čtvrtě lomení střechy. Pokoušíme se pokládat dlažbu z cihel, ale chce to písek.

Podle pokynů a směrnic Kosmocentra se odpoledne vydaly družiny do lesa, aby vybudovaly vlastní nouzové základny - přístřešky. Nejlepší základnu postavila 1. družina a 4. družina v rámci individuální přípravy signálu ÚNIK zde již přespala. V sobotu večer se opět záhadně ztratil Kosa.

...

Pondělí 4.8. (zapisuje Myška)

Dopoledne proběhlo podle plánu, ale kolem poledne došlo k mimořádné události. Velitel hvězdoletu Mártý je neznámou silou vržen k zemi, smýkáán, koulen a vmáčknut do země. Při tom utrpěl rozsáhlá povrchová zranění obou rukou, loktů, nohou a boků.

Proto přebírám vedení palubního deníku. Vysvětlení pro tuto záhadu prozatím nemáme.

Tento mírně nesrozumitelný zápis má zcela prozaickou příčinu. Šlo totiž o známou Mártýho havárii na motorce.

...

Středa 6.8. (pokračuje Mártý)

Rány se mi hojí, doslova se zatahují (jako necky na rybníku). Potřeboval bych jen něčím vysmolit. Snad by to přerazilo smůlu, která se lepí na Kondora.

Dopoledne bez zvláštních událostí, odpoledne hra Pevnůstky v lese, opět oblíbená hra. Poněkud problémy u 2. družiny s výkladem pravidel. Ne nadarmo se říká, že vykladač je chytřejší než autor.

Večer po skončení ohně ve 21.30 vyhlášen signál ÚNIK. Došlo k silným změnám magnetického pole a v lese za starou kuchyní začal za země vystupovat

sloup dýmu. Dým posléze zaplnil celé údolí a vytvořil oblak ve výši 15 až 20 m nad našimi hlavami. Toxicita nebyla zaznamenána. Činnost na signál ÚNIK v mezích norem, byl proveden za 5 minut. Družiny opustily základní tábor a přespaly na svých nouzových základnách. 2. a 3. družina hlásily ráno, že je někdo neznámý v noci obcházel. Že by přeže život?

K závažné události došlo v základním táboře. Zde zůstali pouze Marian, Mák, Máček, Myška, Šárka a já (mimo tři nemocných). Po půlnoci byl zaznamenán kontakt v lese nad tábořem. Jakási pohybující se světla. Na signalizaci a pokusy o navázání spojení na všech vlnových délkách neodpovídala. K obraně tábora se připravili Marian a já s laserovými puškami a Mák s laserovou pistolí těže ráže. Po vyhodnocení situace jsme dospěli k závěru, že se tábor stal předmětem zájmu jakýchsi zvířat humanoidního typu. Detektory inteligence nehlásily žádnou inteligentní bytost.

Po narušení vnějšího obranného kruhu v prostoru nad kuchyní jsme provedli výpad. Pod Mákovým krytím jsem zahlídl palbou na útěk jednoho zvířete humanoidního typu. Poté jsme hlídkovali ve složení Marian, Mák a já až do 1.00. Byl celkem klid, provedli jsme průzkum u kamenného mostku a vodárenské věže. Žádný kontakt. Další kontakt byl hlášen až nad úvozovou cestou, přibližně v místě Renatina hrobu. Omezili jsme hlídkovou činnost. Od 1.30 do 4.30 jsem hlídkoval s Šárkou, stanoviště u brány tábora. Další kontakt nebyl hlášen.

Kdyby se tak diverzanti dozvěděli, že je Mártý nazval zvířaty humanoidního typu beze stopy inteligence ...

...

Signál ÚNIK - ze staré kuchyně stoupá dým

Sobota 9.8.

Celý den probíhal ve znamení přípravy kolektivní halucinace - rodiče. Činnost dopolední byla zaměřena na úklid tábora, přípravu programu a mužstva. Přesně v 16.00 byla očekávána halucinace rodičů. Protože opět začal vystupovat ze země dým, byl vyhlášen v 16.00 signál ÚNIK. Pobavilo to přítomné halucinační rodiče. Program byl připravený po družinách, scénky, veselé frašky a vyprávění. Mužstvo i posádka sklidili úspěch. Večer byl klasický oheň a písničky.

Ve 21.30 se v okolí tábora rozsvítila čtyři světla. Provedli jsme tiché probuzení všech družin a vyslali průzkum. Každé žluté světlo zavedlo průzkumnou skupinu na místo, kde ležel svázaný instruktor. Ten si vzpomínal pouze na přítomnost červeného světla. Naštěstí se vše obešlo bez zranění. Družiny se shromáždily v táboře na vyhodnocení, ale objevilo se červené světlo, tentokrátě všem. Výpad z tábora, který následoval, naháněl červené světlo až před budskou zastávku. Tam červené světlo zmizelo. Neumíme si vysvětlit přítomnost jak žlutého, tak červeného světla.

Neděle 10.8.

Vzhledem ke snižujícím se zásobám BR-5 podle rozkazu velitele hvězdoletu k akci č.002 jsme vyrazili do prostoru Zvánovic, abychom v troskách nákladové sekce modulu tento preparát našli. Protože nebylo možné cílové oblasti dosáhnout v jednom denním pochodu, museli jsme vybudovat zásobovací základny.

Dopoledne měly družiny volno, pracovaly na denících a připravovaly se na akci. Navečer vyrazila 1. a 3. družina, aby v prostoru Kamenka (kóta 392) a v prostoru Krymlov vybudovaly zásobovací základny pro 4. a 2. družinu. Zastihl je prudký liják a bouře, všichni se vrátili promočení po půlnoci, ale úkol splnili.

Pondělí 11.8.

Budíček v 6.30 vyhnal 2. a 4. družinu do akce. Tábor opustili v 8.00. 2. družina šla severní cestou (Hryzely - Barchovice - Lhotky - Krymlov - Výžerky - Konojedy - Černé Voděraďy). 4. družina šla jižní cestu (Pilot - Bohouňovice - Újezdec - Přestavky - Kamenka - Růžová rokle - Oplany - rybník Propast). Dorazily mezi 15.15 a 15.30. Ze 4. družiny, která přišla na místo první, došli z mužstva Pizi a Kadajča, z vedení Mary, Vojín, Šed'a a já. Z 2. družiny došli všichni mimo Buggyho a Pitrase. Odpad zůstal na zásobovacích základnách. Návrat na zásobovací základny proběhl u obou družin bez problémů. Odpoledne vyrazily ze základního tábora 1. a 3. družina. Šli do akce ve prospěch 4. a 2. družiny, nesli jim další materiál - evakuační zavazadla a potraviny. 1. a 3. družina se vrátily před půlnocí.

Úterý 12.8.

Ráno vytopila bouřka nocující 2. a 4. družinu na zásobovacích základnách. 4. družina našla poblíž jakýsi malý srub, trámy ucpané mechem, 2. družina evakuovala do tábora. Dorazili kolem 8.30, 4. družina dorazila krátce po dvanácté.

Večer došlo k mimořádné události. Po průzkumu v lese (návštěva u Vargy), který jsem prováděl s Myškou, jsem se ztratil. Zůstal jsem pozadu a za žádnou cenu jsem nemohl najít Myšku. Padla jakási hustá mlha. Ztratil jsem orientaci. Uviděl jsem za nějakou dobu (časový odhad je zmatený) žluté světlo. Dávalo osobní signál Evičky (-..). Nechal jsem několik vzkazů pro tábor a šel jsem za ním. Byla hustá mlha, úplně jsem ztratil orientaci. Vysílal jsem svůj osobní signál (--.) a šel stále za žlutým světlem. Byl jsem unavený a slyšel podivný hukot. Asi jsem chodil v kruhu. Pak se objevilo červené světlo. Šel jsem dál za žlutým světlem. Červených světel bylo kolem mě najednou asi šest. Potom zmizela a objevila se spousta bílých světel. Dával jsem stále svůj signál. Světla šla ke mně, byla to záchranná výprava z tábora. Opodál našli Evičku.

Myška se vrátila do tábora beze mě a udělala poplach. Záchranná výprava, asi tři čtvrtě stavu tábora, vyrazila do terénu. Nad kamenným mostkem se objevilo žluté světlo, signál Evičky. Pak se objevilo červené světlo a nějaký prudký oheň. Žluté světlo vedlo záchrannou výpravu na Buda a ke kamennému poli, kde našli Evičku a mě. Červené světlo napadlo záchrannou výpravu ještě jednou, shodilo na ně strom. Naštěstí bez zranění. Žluté světlo vysílalo osobní signál Evičky. Pouze v místech, kde byly moje zprávy vysílalo můj signál. Na kamenném poli se ztratilo. Tuto záhadu nedokážeme rozluštit.

Asi jste už pochopili, že žlutá světla jsou „hodná“ a červená světla „zlá“. Akce s padajícím stromem byla dopředu připravená a povedla se na výbornou. Strom dopadl přes cestu pár metrů před zděšené táborníky.

Středa 13.8.

Vyskytly se v noci na středu dva případy morové infekce. Venca a Milan. Morová infekce ale dále pokračovala. Do morového pytle spadli postupně Kadačja, Pizi, Dušan. Nebylo dobře i posádce. Situace se stala vážnou, vzduchem litaly kopy.

Morová infekce, o které se Mártý zmiňuje, byla způsobena zkaženou konzervou.

Čtvrtek 14.8.

Celý den ve znamení protimorových opatření. Odpoledne byla potrhlá olympiáda. Vzhledem k nebezpečí požáru a výbuchu morových par se ani olympijský oheň nezapaloval.

Večer jsme přijali morse zprávu od žlutého světla.

Pátek 15.8.

Započali jsme se svinováním tábora. Podle včerejší zprávy žlutého světla nás čeká posledních asi 40 hodin na Tamiře. Všechny ty nám neznámé úkazy a jevy jsou způsobeny přítomností nám neznámé civilizace. Tady na Tamiře mají nějaké zařízení. Zachytili náš Kondor, opravili a Kondor na nás čeká na parkovací orbitální dráze.

První a druhé dopoledne jsme svinovali tábor. Padla brána, hrazení, přebytečné stany, ap. Odpoledne proběhla slavná pouť. Největší útrata galaktických korun Kosmocentra byla na střelnici a v herně. Po skončení pouti jsme zrušili úvěry naší banky.

Večer bylo hodnocení, zakončení tábora, loučení a poslední oheň.

Sobota 16.8.

V průběhu dopoledne si mužstvo zbouralo své stany, uklízelo se tábořiště a rovnaly věci do Archy. Stará jídelna posloužila jako sklad dřeva. Okolo 14. hodiny přistál první modul a do 15. hodiny posádka osaměla. Čeká nás už jen Kondor.

...

Pondělí 18.8.

Naložili jsme někdy před osmou i druhý modul a evakovali. Za námi zůstala Tamira.

Pokračování příště

SLAVNÉ VÝROKY

Ještěrka Lucii: Ty máš skoro stejnej svetr, teda úplně jinej.

Cipísek: Martino, půjdeš s náma na Kokosy ve sněhu?

Martina: Já nerada chodím ve sněhu.

Sysel: Maminka pochopila, že na mě leze puberta.

Kuba diktuje: ... čárka,

Blondřák: Cože, už přišla?

Sysel: To nejsem já, já vypadám hůř.

Radek: Pusťte mě ke mně.

Ve vlaku.

Lucie: Hele, támhle je světýlko.

Ještěrka: Asi nějaký baráček.

Spolucestující: To je hřbitov.

Sysel: Nejlepší marmeláda je ostružinová, protože chutná jako švestková.

Martina: Zuzko, kde máš kolo?

Zuzka: Já jsem nestíhala.

Křečci zkouší program na vánoční besídku.

Tomáš S. alias Bohouš Radkovi alias Dlouhému Bidlovi:

Jsme tady sami dva, nikde nikdo, mohli bychom něco založit.

Šed'a: Třeba požár.

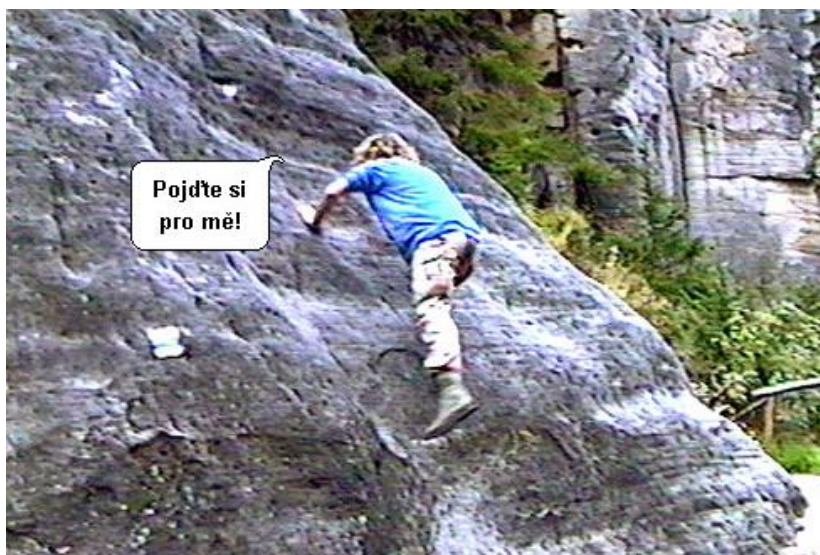
Na vánoční besídce.

Čert: Lucie, vyměním čerta za slepici. Fialovou!

Lucie: On mi leze do kalhot!

Verča J.: Nemám nic náhradního, jenom náhradní řízek.

Lucie: Slone, neválej mě tady, já si lehnu támhle!

Kuba a Herouš v Teplických skalách